

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Antonii Sanderi Presbyteri, S. Th. Licentiati Hagiologivm
Flandriae Sive De Sanctis eius Prouinciae Liber vnus**

Sanderus, Antoine

Antverpiae, 1625

Barbara Virgo & Matyr Gandai.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10172

BARBARA

Virgo & Martyr Gandavi.

BARBARA virgo & martyr Maximino Imperatore in-4. Decē.
 signis fuit. Patrem habuit Dioscorum, nobilem quidem virum, at impium & idolorum cultui vel maximè deditum. Huic patri filia planè dissimilis, ab ineunte ætate mundi pulchritudinem, certumque semper ordinem admirata, hacque contemplatione summum rerum opificem vitamque colligens tandem in idolorum, quæ pater venerabatur, os conspuit, ac dixit præterea vestri similes sunt, & qui vos fingunt, & qui vos colunt. Atque ita quidem puella Barbara Spiritus sancti lumina duce progrediebatur in fide & sapientia & ætate & gratia: sed & eam filiam pater Dioscorus vnicam habuit, egregiâ formâ & morum elegantia præstantem, cui & turrim altam ædificavit, inque ea filiam inclusit. Qua in turri cum illa vitam traduceret multa interim secum piè & religiosè meditans, tandem pater impulsus à multis, iisque nobilibus viris, qui sibi illam in matrimonium dari contendebant, hoc multis verbis ei suadere conatur. At illa constanter negat se velle nubere, stultum ducens se iam cœlesti sponso dicatam terrenas nuptias inire, quod videns pater, ab eius oculis longè peregrinari statuit, id certè sperans ut patris desiderio victa filia eius voluntati cederet. Intereâ priusquam abeat, iubet balneum ædificari, iniungens ut duas in eo fenestras facerent, vbi cùm Barbara absente patre pro duabus tres fieri curassèt, in honorè SS. Trinitatis, ac insuper labri pavementum crucis imagine ornari, pater reuersus ædificij rationem mutatam dolens furenter irascitur. Fabri culpam in filiam reiiciunt, quæ oportu-

nam hanc naſta occaſionem, aperte de SS. Trinitatis gloria diuinitus multa dixit, deinde pluribus verbis ad ſalutarem Ieſu Chriſti fidem cohortata eſt patrem, qui grauiſſimæ oratione orator factus, vt is qui omni impietate imbutus erat, primum ſtricto enſe vnica filiam adgreditur: deinde nihil etiam motus quod Saxum ingens mirabiliter ſe patefaciens, fugienti filiaẽ viam aperuerat in montem vſque illam perſecutus, crudeliter eam tractat, eius latera pedibus, doſum pugnis foedè percutit, crinibus raptam viã aſperã ac difficili trahit, ad hæc ob virginis conſtantiam inſaniens, denique præſidi Prouinciã Martiano eam tradit, qui cum fruſtrã blanditijs emollire eam ſe cerneret, mox nudatam neruis bubulis grauiſſimè coedit, dein ferreis vnguibus dilaniatã faces accenſas admouet tum & caput malleolis quibuſdam pertundit, ac poſtremo vbera præſcindit, ſicque eam gladio feriri iubet. Cuius coedis miniſter non aliquis alius fuit, ſed pater ipſe Martyris, qui & ob hoc mox fulminibus de cælo iactis comburitur. Paſſa eſt tempore Maximini, qui Alexandro ſucceſſit circa 237. annum humanæ redemptionis. Piè per vniuerſam Flandriã colitur, ac ſingularis olim eius in D. Bauonis Monafterio frequentata fuit memoria, cum magna iſtic virginæ Corporis pars eſſet. quæ nuper hereticorum furore, cum alijs quibuſdam Sanctorum corporibus eſt ſublata.